

พระราชบัญญัติ
พิทักษ์อัครราชสีสุลการ แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๕๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๗๗)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า บัดนี้ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมจำกัดยาง พ.ศ. ๒๔๗๗ แล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมข้อความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘-๕-๑๐ ของ “อัตราค่าภาษีออก” แห่งพระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๗๕

“ ๘. ยาง ซึ่งไม่รวมไว้ในที่อื่น กิโลกรัมละ ๒ สตางค์

วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๒๔๒

๕. เศษยาง ซึ่งหมายความว่าตลอดถึงเศษจากต้นยาง
ยางก้อน ยางป่นดิน และเปลือกต้นยาง กิโลกรัมละ ๑ สตางค์
๑๐. น้ำยางจากต้นยาง ลิตรละ ๐.๕ สตางค์”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา
นายกรัฐมนตรี

คำแถลงการณ์
เรื่องเก็บภาษีขาออก

เนื่องจากประเทศสยามเข้าเป็นภาคีในสัญญาจำกัดขวงระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์แก่พ่อค้าประชาชนผู้เกี่ยวข้องในการนี้ สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยรัฐบาลและอนุมัติให้เข้าเป็นภาคีแห่งสัญญาแล้ว ความจำเป็นในการควบคุมโควตาขวงนั้น รัฐบาลจำต้องเสียค่าใช้จ่ายและตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นตามสมควร

เมื่อรัฐบาลต้องเพิ่มรายจ่ายดังกล่าวแล้ว จึงจำเป็นต้องหารายได้เพื่อชดเชยกับรายจ่ายนั้น และเห็นว่าวิธีการกับอัตราภาษีขาออกอันจะพึงเก็บแก่สินค้าขวง ตั้งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๗๘ นี้ เป็นการสมกับสภาวะที่จะพึงกระทำในขณะนี้